לין משפמ נר מצוה

כסורת חש"ו

מנו רב יהודה. כדחמר ואף רב יהודה מורה פה להיתירא: והאמר בפ"ק דקרושין (דף ז. ושם) ההתקדשי לחליי לא אחר כלום רב יסודם- גבי חליו עבד הבא על בת ישראל: הולד אין לו פקנם . אי לאו משום דאי (ב) בעינן למינסב אחריתי נסיבנא האחר היינו בבת ישראל כלוחר מחזר הוא: כי איפחר - ההיא דאין לו מקנה: משום דשייר בקניינו כדאחר בהשולח (ניפין דף מג. ושם) והכא לא כנון דקדיש - מי שחליו עבד וחליו בן חורין אח בת ישראל ואח"כ בא

תורה אורעליה דכיון דקדשה הויא מקודשת לגד אבי חירות אבל לא לגד עבדות ונמלא גד עבד שבו משתמש בא"א ולפיכך הולד ממזר דכל הני דמכשרי בפטיה מכשרי אבל באשת איש אפילו בישראל הולד ממזר וכ"ם עובד כוכבים ועבד אבל היכא דבא עליה כלא קדושין כשר: ה"ג דנמלה לד עבדות שבו משתמש בחשת חיש: לדברי המכשיר · בעבד הבא על בת ישראל מכשיר אפי' בא"א וטעמה מפרש וחזיל: פנה מחשם פב . דממזרות לגבה כתיב דכתיב לא יקח אים את אשת אביו וסמיך ליה לא יכא ממזר (דכרים כג): כגון שכם על פשם איש - ומשום הכי הולד אין לו תקנה בבת ישראל דנמלא לד חירות של עבד כשבא עליה משתמש באשת איש ואע"ג דאי כולו עבד הולד כשר כדאמרן לדברי המכשיר מכשיר אפי' בא"ח הכח ממזר משום לד חירות דהוי כשאר ישראל הבא על אשת איש דהולד ממזר: רב גוא גרסי': סום עוכדא בעבד גמור : בין באשם אישי כדאמרן שאין עושה ממזר אלא מי שיש לו קדושין על אחרים: רב מרי כר רחל - מעובד כוכבים הבא על ישראלית הוה : בפורסי דבבל - גבאים ממונים על ישראל ואע"ג דגר בעלמא אסור למנותו פרנם על ישראל דאמר מר כו' האי כיון דאמו מישראל מקרב אחיך קרינן ביה: אמבלה לשם אנספא - לשם טבילת נדה ולא לשם טבילת גירות: יכילנה להכשורי בם . להיות גיורת גמורה ואע"פשלא טבלה לשם גירות ואמר לקמן(דף מו:) לעולם אינו גר עד שימול ויטבול דטבילת נדה סלהא לה לשם גירות דשבדת כוכבים לא מבלה לנדותה : ובברתה. ואע"ג דבת עבד הכא על בת ישראל היא דהא נתגיירה זו וכבת ישראל היא אפ"ה כשרה בתה: בה

יכילנא לאכשורי בה ע"י טבילות אחרות שטבלה אח"כ לנדוחה כך שמעתי וקשיא לי חדא דקבעיכן הלכחא התם הלכה כולן גרים ואפי׳ למשנה ראשונה נמי אי קמייתא לא סלקא לה בתרא נמי לא סלקא לה דלאו לשם שמים נתגיירה ולשון ראשון עיקר ונראה בעיני: בר ארשיישא שלא טבלה אמו בשנתגיירה: מי לא שכלה לנדוסה יואותה טבילה עולה לה לטבילת גירות דדת יהודית היא וכן מי לא טבל לקריו:

מתור לדון את ישראל מיפסל נמי להברו ובפרק אחד דיני ממוטת (סיסדרין דף טו:) דקעביד לריכותא בין גר, לממור אע"פ שגר ומתור חלוקין דגר איט דן אלא הברו מ"מ נקט לריכותא לפי שהמשנה שטיה סתם ואין חילוק זה מפורש בהא): אמרכרה לההיא שובדת כוכבים לשום אנתחאי שהיה רולה לייחדה לו והיה מטבילה כדרך כל בטת ישראל שטובלות משנתבשת לינשא וטועה היה דבעבד לא גזרו נשג"ז כדאמרינן בנדהא] (דף כ): 👉 לא טבלה לנדותה - חימה דאמר לקמן (דף מו:) דגר לריך שלשה דמשפט כחיב ביה ואפילו למאן דאמר בריש סנהדרין (דף ג.) דבר תורה חד נמי כשר מכל מקום אין דרך נשים להביא איש שמהן בשטח טבילה ואשה אינה ראויה לדון כדתנן (נדה דף מט:) כל הכשר לדון כשר להעיד ובהדיא איתא בירושלמי דיומא מעתה שאין אשה מעידה אינה דנה ודבורה לא היתה דנה אלא מלמדת להן שידוט

אי כמי של פי הדיבור שאתי <u>ו"יל האי דבטיון שלשה הייט לקבלת המניח אבל לא לסבילה</u> ב) אף של גב דאמריגן לקמן (דף 111) דשני ח"ח טומדים מבחון הייט לכתחלה דעדיף ספי "יוש מפרשים דכיון דידוע לכל שמצלה כאילו טומדים שם דמי ומיהו קשיא דשבילת כדה בלילה ולקמן (דף מה) אמר אין מטבילין גר בלילה אבל אי לאו כתיב משפט אלא אקבלת מנוה אתי שפיר והא דאין מטבילין הייט לכתחלה מדרבנן:

אחרי כן לתיותה דמשים הענילה שעשתה לשם אישותלא מהניא בדמשמע אישתלא הסיא לדרששת לשל ולא הסיא הם שלכם כולם גרים ואיכ הסגילה לשם אישות מהניא ואם לא מהניא משם דלא מהנונה לשם יהדות (לל איכ הם אים של מדת שכלה מהניי של מהני של מה

תוספות חד מקמאי

תלמידי חכמים עומדים על נביו ופודיעין וכו' ופרכינן עלה והא אגן תגן שלשה הא אמר ליה ר'י להנא תסדיר חבסים עומדים על בביו ומודיעין וברי תפרכון עלה והא אנן תנן שלמה הא אמר ליה ר"י לתנא שרני לא בל דיעבר כנון שתרישונה מקצת מצות קלות ומקצת מצות המורות אנ"ש שלא נודכן לו למבר לפשת שתרישות ואח"כ מכל לקריו או אלה לגדותה גרים נמורים דם ומחרים לנא בקהל ישראל לכתחלה אבל כשנתייר בינו לבין עצמי שלא תרישות מקצת מצות קלות והשרות עובר כתכים נמור היא אפיל נמיל ולפיכך אכר ר שתנויר בינו לבין עצמי אינו גר ומעשה באחד באו לצור ביו יודרה על יוסקטא לדבריך עובר כרבים אדה ודרב אלפם כתב דהא דרבו אסי ודרוב"ל בריעבר דלא פסלין ליה לבריה תואול ומכל לקריו הוא דר' יודנן לבתחלה דלא נהיננא ביה מנוע נר קלא פנמבין ליה בת ישראל עד רמבל במנו נ"ת"ח

עבדות ז עבדיה דר' הייא בר אמי אפבלה לההיא עובדת כתבים לשום אנתתא אמר רב יוסף יכילנא אנכשרו בה ובכרתה בה כדרב אסר ראשר רב (אסי) מי לא פגלה לנדותה פירוש עבדיה דר' הייא נייהה לההיא עובדת כובים וקבלה שליה מקצת פצות מפורת לשם נייזות עובדת כובים וקבלה שליה מקצת פצות מפורת ובשעת גייותה לא מכלה לשם נייזות אלא שמבלה לאחר רמי נדיות לשחרה לבעלה משם רב אשר רב אטר מי לא פכלה לנדותה דריון מסבלה לנדותה או האיש מסכל לקריו ש"ם בקבלת הצות שקבלו עליהם הם עומרים" זכן התא דדוו קרו ליה בר אמצות שיבות מצות ליה בר מצות שלים לי לא פבל לקריו וליה בר מצות שקבלו עליהם הם אמינן כוח דנתגייה וקבל עליו הרב המצות לא מצות מצות מצות מצות המצות מצות השבות הלא מכל שליו לא בר משל מצות ביותר הלא מכל בשעת גירותו עד לאשר מכאן שמבל לקריו ולפיכך אפרינן כוח דנתגייה וקבל עליו

בישום דאתי לד עבדות ומשתמש באשת אישי והא דמשמע

מנו רב יהודה והא אמר רב יהודה "מי שחציו עבד וחציו כן חורין הכא על בת ישראל אותו ולד אין לו תקנה כי איתכר דרב יהודה כגון דקדיש בת ישראל דנמצא צד עבדות שבו משתמש באשת איש והאמרי נהרדעי משמיה דרבי יעקב לדברי הפיסל פוסל אפילו בפנויה לדברי המכשיר מכשיר אפי' באשת איש ושניהם לא למדוה אלא מאשת אב מאן דפסיל סבר מה אשת אב דלא תפסי בה קרושין [הולד ממור] אף כל דלא תפסי בה קרושין הולד מסור ומאן דמכשר סבר מה אשת אב דלדידיה לא תפסי בה קרושין לאחריני תפסי בה קרושין לאפוקי עובד כוכבים ועבד דלא תפסי בהו קדושין כלל אלא כי איתמר דרב יהודה יכגון שבא על אשת איש ונמצא צד חירות שבו משתמש באשת איש אמר רביגא אמר לי רב גוא איקלער' יוסי בר אבין לאתרין והוה עובדא בפנויה ואכשר באשת איש ופסיל א"ר ששת לדידי אמר לי רב גוא לא ר' יוסי בר אבין הוה אלא רבי יוסי ברבי זבידא הוה ואכשר בין בפנויה בין באשת איש א"ל רב אחא בריה *דרבה לרבינא איקלע אמימר לאתרין ואכשר בין בפנויה בין באשת איש יוהלכתא עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר בין בפנויה בין באשת איש *רבא אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסי דבבל ואע"ג *דאמר מר °שום תשים" עליך מלך (ה) יכל משימות שאתה משים אל יהו אלא מקרב אחיך האי כיון דאמו מישראל מקרב אחיך קרינן ביה עבריה דרבי חייא בר אמי אמבלה לההיא עובדת כוכבים לשם אנתתא אמר רב יוסף יכילנא לאכשורי בה ובברתה בה כדרב אסי דאמר רב אסי מי לא מכלה לנרותה בברתה עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר ההוא דהוו קרו ליה בר ארמייתא אמר רב אסי המי לא מבלה לגדותה ההוא דהוו קרו ליה בר ארמאה אמר ריב"ל 'מי לא מבל לקריו אמר רב המא בר גוריא אמר רב 'הלוקה

שייר: מה השת אב כו' · וא"ת מה לאשת אב שכן כרת ומיתה ויש לומר דממזרות חלוי בתפיסת קדושין כדפרישית לפיל: רבא אכשרים לרב מרי בר רחלי רבא גרסי' ולא רב דרב מרי בריה דאיסור גיורא הוה שהיה בימי רבא כדמוכח בפ' מי שמת (ג) (כ"ב קמס, ושם"): בורם י בפלי ממוכה כדאמר בפ"ק דיומא (דףם.) מאי פרהדרין פורסי: ביון דאמו מישראל מקרב אחין קרים ביים מכאן קשה לפי׳ הקונטרם דפירש באלו וקאמר בגמרא דבאותה שעה נתחייבו תוספות ישנים שונאיהם של ישראל כלייה שהחניפו

נאמרין (סופה דף מא. ושם) גבי אגריפס המלך שאמרו לו אחיט אתה לאגריפס ופי' בקונטרס שקראוהו אחינו לפי שהיתהאמו מישראל ולפירושו אמאי נענשו הא אמרינן הכא כיון דאמו מישראל מקרב אחיך קריכן ביה ואע"ג דתניא בתוספתא(דסנהדרין פ"ד)

דאין מעמידין מלך אלא מן המשיאים לכהונה מ"מ תימה הוא לומר דמשום איסורא דרבנן נתחייבו כלייה ואומר רביט שמואל דהורדום לא נשא בת ישראל שעשה תשובה כראמריכן בפ"ק

דב"ב (דף ד.) ולכך נענשו ואע"ם שחיה עבד קראוהו אחינו לפי שחיה אחיהם במלות ואתי שפיר הא דאמר שמואל בפ' עשרה יוחסין (קדושין ע:) כל דאמר מבית השמונאי קאתינא

בה ברים ונפרח דפיי דאף בדיני ממשמת אל מד דיין לשיט ושמשת אל אדן כים טושה ירישה (נפיל פתוד א) דעובד כוכבים ועבד אדן כים טושה ירישה (נפיל פתוד א) דעובד כוכבים ועבד להלינים בי בכים הכבייו להלינים מי גרע מייני

ממוטת (סנסדרין דף לו: ושם) תכן הכל

גר משיפה פסולה לא וי"ל דהתם ולהכי ס"ד להכשירו עד גר מסיפה פסונה נח וי"נ דהחם דמייתי קרא דפסול גם מייניי לדון גר חברו כדאמר בפ' מלות חלילה (לקמן דף קב ושם) גר דן את חברו דבר תורה ואם היתה אמו

בא מטיפה פסולה דקאמר התם אבל

מישראל דן אפילו ישראל וא"ת בפ׳ עשרה יוחסין (קדושין שו:) אמריגן מי שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים למימרא דלא מוקמינן פסולים ורמינהו הכל כשרים לדון כו' ואמר רב יהודה לאתויי ממזר ומאי קושיא דהתם הייט לדון את הברו וי"ל דממזר כיון דאביו ואמו מישראל מקרב אחיך קריגן ביה חדע דהא דרשיגן עליך הוא דבעיגן מקרב אחיך וחברו ממזר מיקרי שפיר עליך שבא מזרע ישראל ואי מיפסל

לפולים שם להסייר הבלו על בת ישראל הולד כשר אלל הלולים מי גרפ ייי הבלו על בת ישראל הולד כשר אלא הלולים מי גרפ ייים הבלו על בשו שראלים וא"א מ"א מיים השל בל בי שראל הולד כשר אלא מסתמא כשמלך השל בשל בי שראל הוללים מ"א מיים בשל בי שראל הוללים מ"א מליים אליים משוח דו להליכ משוח דגי ליה (לקמן דף מה.) המפקיר עבדו אל היו השל בי שראר וי"ל איים שראר היו מושם בל בי של היו בי שראר וי"ל מריק בי בוללי ליו של היים של ליו של היים של היו משפל משראל אלון משר לדון ובפ" אחד דיני בי ששר היו משראל אין כשר לדון ובפ" אחד דיני בי משראל היו משראל אין כשר לדון ובפ" אחד דיני בי משר ליו של משראל מושר משראל מון משראל אין באר לדון ובפ" אחד דיני ונו של משר ליו ושם מושר ליו של היים ומשראל היו בי שר לדון ובפ" אחד דיני ונו ששר לווי ושם מהל בי וום משראל היו בשר לדון ובפ" אחד דיני ונו ששר לווי ושם הכל בי וום) הכל היים וותניים ונו היים וותניים התניים בדיני מותניים וותניים וותניים התניים וכן משמת (ומניים) ממזטות (סנסדרין דף לו: ושם) תגן הכל בפורסי דבבל דמשמת כשרים לדון ופריך הגינא [ומשני] חדא לפח משום ונסא צמיי לאפויי גר וחדא לאחויי מוחר משמע דוקא משמילות משאל לאפויי גר וחדא לאחויי מוחר משמע אכל בלא כסים מי למידן דגר אמ"ע שאין אמו מישראל אלא "שכא לי ומשים מיא שכאגייר בעלמו דכשר לדון דהריכולים שכאגייר בעלמו דכשר לדון דהריכולים שנתגייר בעלמו דכשר לדון דקריכן ליה

עבד מן העובד כוכבים וקדם ומבל לשם בן חירין קנה עצמו בן חירין מאי מעמא

כדרב אפי דאמר בשמעתין ההוא דהוו קרו ליה בר ארמייתא שלא טבלה אמו לשם גירות ואמר רב אסי מי לא לה לשם גירות ל"ה לשם אנתתה לשם אישות וטבילת גירות הוה אלא שאינה טבילה דאמר בכילד (לשיל דף כד:)

מקרב מחוץ בכי משיחות:

(כ) תום' ד"ה משום וכו'

דמי כשימה: (ג) ד"ה

רכה וכו' בפרק מו שמת

נ"ב ע"ש בתוספו' קמש

ע"ה וכפ' ה"ג עג רע"ב

במום שפי' רש"י ועיין עוד

מורש שפי' משיי ועיין עוד מבלה לנדותה אלמא טבילת נדה סלקא בפום׳ פרק מי שהחשיך אחר אים שנתנייר לשום אשה ואחר אשה שנתגיירה לשום איש אינן גרים.

הגהות מהר"ב רנשבורנ א] הוס' ד'ה א כו' כדאמריק דף מו פ"א פ"ם ד"ה מסר וכו' כ אסכלה

דרבא . יפנ"ז

[שנת קנד. ע"ם]

הנהות הב"ח

(ה) גם' חשים עליך מלך מקרב אחיך כל משימות:

קח א ב מיי׳ פע"ו מסלי מיסורי ביחם פלכם כ סמג לחוץ קיז סור ם סתג לאוץ קיז סור ש"ע אס"ע סי' ד סעיית: כמ נ מיי שם כינ סים"ע שם סעיף כ וסעיף יע :

קי ד מיי' פיא מהלכום מלכים הלכה ד : קיא ה ו מייי פיינ מהלי איסורי ביאם הלכם ם סמג לאוין קטו קיו סוש"ע י"ד סימן רסה סשיף ג:

[וע"ע שכת קוד. וכתוםי שם וכתוםי כ"ת עג: ד"ם

קיב : מיי׳ שם סיא ופ"ח מהלי ענדים הי"ם סמג שם פוש"ע שם סי" רסו סעיף ס:

דפליגה : מקרב אחיך קרינה כים. קשם לפ"ם דפי' לקתן (ק"ב.) עלם דגר דן את הכרו דבר פורם דריל דוקה דיני נסשות אבל דיני ממוטת דן אפילו ישראל וקשה דסכא משמע דרוקא אמו מישראל מני לדון אכל אי לאו סכי לא דן וכדיני ממונות אייריק סכא דדיני נפשות ליכא כומו כזם וליל דחף בדיני ממונות דן חבירו דוקה : א) וקשם לקמן פ' מצות תליצה רביסודה דחדברים לר' שמואל בר יסודה וסוא סים גר [לסיות דיין] כתלילם וסדר תניתום גב"ד של ישראל ולא כב"ד של גרים ולפריח דפיי כסיא ד ל ק מן דס"ד לעשות מלות הלילה כמו מלחא דלית ביה כפיה דמייתי קרא דפסול גם בחלינה ובסנהדרין פי' לפי' ר'ק מאי האי דגביה לפי רשה כאי דגבים כל הכשר לדון כשר לבסיד ויש בשר לפעיד ואיט כשר לדון אמה כי יומבן לאמויי סומא כאי משיניו ואשאי לא קאמר לאמויי גר כיון דלא שני לדון ישראל ויא דלא לדון ישראל ווא דלא

לבס איבות ולא לבס

וסכשיר כ כ וכברתם

1 11

H.

強

*

18:11

The same

101 1